

създаде войната на търговските камари въ царството и каква голема услуга тък съжалили на военното министерство. За съжаление, нашата камара не е била въ състояние да извършила тази широка информационна служба поради това, че тя, съ взимането на всички чиновници въ редовете на войската, бъ поставена въ невъзможност да функционира. Г-нъ Прѣдседателя на камарата, който бъ останалъ да я представлява, на много отъ телеграмите е отговарялъ, обаче на всички не, поради липса на физическа възможност.

\* \* \*

Вънъ отъ тая работа, прѣдъ камарата изпъкнаха и други въпроси и нужди, съ които тя имаше да се справи. Веднага слѣдъ обявяването на мобилизацията и войната изпъкнаха въпросите за магазинажа на стоките въ митницата и влагалищата, а така също и оня за раздаването на вагоните.

**Въпроса за магазинажа** се породи отъ това, че много стоки останаха не вдигнати отъ магазините на митницата, понеже стопаните имъ и тѣхните помощници постъпиха въ редовете на войската. Също стана и съ ония стоки, които пристигнаха слѣдъ мобилизацията, поръчани много прѣди нея. Митническиятъ власти започнаха да събиратъ магазинажъ на общо основание, когато това не бъ никакъ справедливо. Трѣбваше да се намѣси камарата и да ходатайствува прѣдъ министра на финансите за прѣмахването на тая несправедливост. Първото ходадейство на камарата по магазинажа е отправено въ деня на мобилизацията, което има слѣдното съдѣржание:

„Министру Финансите. По заповѣдъ на дирекцията на желѣзниците, тукашното влагалище отказва всѣкакви пратки за вѫтрѣшността. Въ митницата липсва нареддане за освобождане отъ магазинажъ стоките за вѫтрѣшността. Това положение ощетява търговците. Молимъ бѣзрѣто Ви нареддане до тукашния митенъ управител да не събира магазинажъ на казаните стоки“.